

تحلیل نشانه شناسانه ی آثار نقاشی خط حسین زنده رودی (بر اساس دیدگاه پیرس)

دکتر اسماعیل بنی اردلان^۱، جواد یوسف زاده^۲^۱ دانشیار دانشگاه هنر تهران^۲ دانشجوی کارشناسی ارشد موسسه آموزش عالی طبری

چکیده

در این مقاله تحلیل نشانه شناسانه آثاری از حسین زنده رودی در مکتب سقاخانه ارایه شده است که ابتدا به معرفی هنرمند و بعد به تعریف علم نشانه شناسی و نظریه پیرس و در انتها به بررسی و تحلیل آثار انتخاب شده از هنرمند با استفاده از الگوی نشانه شناسی پیرس پرداخته شده است. این پژوهش نشان می دهد که هنرمند در خلق آثار آگاهانه و خردمندانه از نشانه ها و نماد های ایرانی بهره جسته است. حضور انبوه نماد ها و نشانه ها اعم از طلسمات، اسطرلاب، قفل، کلید و کرات در آثار زنده رودی که هنرمندانه فرم گرفته اند اصلا تصادفی نیستند بلکه منشا دینی دارند و حامل پیام های آسمانی هستند. بسیاری از نماد هایی که او بکار می گیرد و نقش می زند. از اسطوره های باستانی و ایین های تمدن های ایران در طول دوران هاست. همین امر باعث شده است تا ارتباطی عمیق و عاطفی بر اساس عقاید و باور های مخاطبین اش شکل گیرد و آوازه هنر او از مرز های ایران فراتر رود. این پژوهش بر آن است تا با توجه به روابط درون متنی و بین متنی نشانه ها و نظام های رمزگون آثار را کشف و تحلیل نماید.

واژه های کلیدی: نشانه شناسی، نقاشی خط، حسین زنده رودی، پیرس